

תת"ע (חיפה) 12052-02-25 - מדינת ישראל נ' חוסיין גדיר

תת"ע (חיפה) 12052-02-25 - מדינת ישראל נ' חוסיין גדירשלו חופה

תת"ע (חיפה) 12052-02-25

מדינת ישראל

נגד

חוסיין גדיר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[25.10.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשם טוען כי לא התייצב לדיון עקב טעות אנוש. כן טוען כי לאחר שנעצר על ידי השוטרי ריפא את הפגם, וכי הוא

מודה בביצוע העבירה ומבקש התחשבות בגזר הדין בלבד.

המאשימה טוענת כי טעות אנוש או שכחה אינם מהווים סיבה מוצדקת לביטול פסק הדין. כן טוענת כי הנאשם כלל לא

כופר בביצוע העבירה ומכאן שלא מתעורר חשש לעיוות דין. בנוסף, טוענת המאשימה כי הבקשה הוגשה שלא

במסגרת סד הזמנים הקבוע בחוק.

לאחר עיון ושקילה מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

הנאשם זומן לדיון בעניינו כדין (ועל כך לא חולק), וטוען כי לא התייצב עקב טעות בעקבות עומס שחווה באותה

תקופה. רבות נקבע כי שגגה ושכחה אינם מהווים "סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" של נאשם לדיון, ו"אינה מצדיקה

ביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו) וכן רע"פ 9109/17 מקסים סדובי

(פורסם בנבו)]. לפיכך, אין בידי לקבל טענה זו, שממילא נטענה בעלמא וללא כל תימוכין.

בנוסף, הנאשם הגיש את הבקשה שלא במסגרת סד הזמנים הקבוע בחוק, סיבה אשר כשלעצמה יכולה להביא

למחיקת הבקשה. עיון בתיק בית המשפט מלמד כי פרוטוקול פסק הדין מיום 19.05.25 והודעת הפסילה נשלחו

לכתובתו הרשומה של הנאשם כבר ביום 12.06.25, ואישור המסירה חזרה בציון "לידי הנמען הרשום". הנאשם הגיש

את הבקשה ב-16.09.25, שלושה חודשים לאחר מועד ההמצאה. מעבר לעובדה שמדובר בשיהוי ניכר, על פי הוראות

החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף

130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין

אלא על עצמו. ר' לעניין זה ע"פ 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהוותן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום

להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה

שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה".

בנוסף, איני מתרשם כי קיים חשש ממשי לעיוות דין שעה שהמבקש לא פירט בבקשתו כל סיכויי הגנה למעט רצונו

להישפט. נהפוך הוא, המבקש אף מציין בבקשתו במפורש כי הוא ממקד טיעוניו בגזר הדין בלבד, ובכך למעשה מודה

בביצוע העבירה.

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה

את הבקשה. פסק הדין מיום 19.05.25 יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ג' חשוון תשפ"ו, 25 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.